

Retten til et registreret Fællesmærke kan ikke som saadan overdrages til andre (jfr. Varemærkelovens § 8). — Enhver kan ved Dom fordre Registreringen ophævet a) naar den Forening, som er Mærkets Indehaver, er ophørt at bestaa, b) naar de Betingelser, under hvilke Anmeldelsen har fundet Sted, i væsentlig Grad er forandrede, og c) naar Foreningen — trods stedfunden Paamindelse — ikke drager dem til Ansvar, der maatte gøre uberettiget Brug af Mærket. — Den Erstatningspligt, der paahviler den, der har gjort Indgreb i den ved et Fællesmærkes Registrering stiftede Ene-ret, omfatter ikke blot den Skade, som maatte være paaført selve Mærkeindehaveren, men ogsaa den, der maatte være foraarsaget de til Mærkets Benyttelse berettigede. — Foranstaaende Bestemmelser kommer under Forudsætning af Gensidighed ogsaa til Anvendelse paa Foreninger, der er hjemmehørende i en af de Stater, overfor hvilke Varemærkelovgivningens Bestemmelser i Medfør af § 14 i Loven af 11. April 1890 er satte i Kraft, saa vel som paa dèr hjemmehørende offentlige Myndigheder. — De her omhandlede Mærker indføres i en særlig Afdeling af Varemærke-registret, hvis Indretning, Form og Førelse fastsættes af Ministeriet for Handel og Søfart.

Om Anledningen til det af Regeringen fremsatte Lovforslag — der, bortset fra en af Ministeren foreslaaet anden Affattelse af Lovforslagets oprindelige første Paragraf, vedtoges uforandret — oplyses følgende i Bemærkningerne til Lovforslaget:

Ved en i 1883 i Paris indgaaet Konvention med to Til-lægsprotokoller af 1891 og 1900 mellem forskellige Landes Regeringer stiftedes en international Union til Beskyttelse af den industrielle Ejendomsret, hvilken Union er tiltraadt af Danmark. Paa en i Foraaret 1911 i Washington afholdt Konference er Konventionen imidlertid blevet vedtaget i en ændret Skikkelse. For at denne Vedtagelse skal kunne godkendes fra dansk Side, vil det være fornødent, at den Lovgivning, der her gælder paa den industrielle Ejendomsrets Omraade, undergaar visse Ændringer. Foreløbigt er det imidlertid fundet hensigtsmæssigt at udsætte Danmarks Tiltræden i det Hele af Washington-Konferencens Konventionsaffattelse. En enkelt af de vedtagne Bestemmelser er dog af en saadan Natur, at det er fundet ønskeligt allerede nu at tilvejebringe den fornødne Lovhjemmel for at kunne bringe dens Indhold til Anvendelse i Forhold til andre Lande, da den kan antages at kunne faa Betydning for Beskyttelsen i Udlandet af det Mærke, Lurmærket,